

3) Het staat aan de nationale rechter om uit te maken of, gelet met name op de beginselen van gelijke behandeling en fiscale neutraliteit, en rekening houdend met de aard van de betrokken diensten, alsmede met de voorwaarden voor de verrichting ervan, de erkenning als instelling van sociale aard met het oog op de vrijstellingen van artikel 13, A, lid 1, sub g en h, van de Zesde richtlijn (77/388), van een particuliere entiteit die het maken van winst beoogt en dus naar nationaal recht geen „charity” is, buiten de grenzen van de bij deze bepalingen voor een dergelijke erkenning aan de lidstaten verleende beoordelingsmarge treedt.

(¹) PB C 21 van 24.1.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Tweede kamer)

van 26 mei 2005

in zaak C-536/03 (verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo om een prejudiciële beslissing): António Jorge L^{da} tegen Fazenda Pública (¹)

(BTW — Artikel 19 van Zesde BTW-richtlijn — Aftrek van voorbelasting — Werkzaamheid in vastgoedsector — Goederen en diensten gebruikt voor zowel belastbare als vrijgestelde handelingen — Aftrek pro rata)

(2005/C 182/24)

(Procestaal: Portugees)

In zaak C-536/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) bij beslissing van 26 november 2003, ingekomen bij het Hof op 22 december 2003, in de procedure António Jorge L^{da} tegen Fazenda Pública, heeft het Hof (Tweede kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, kamerpresident, R. Silva de Lapuerta (rapporteur), J. Makarczyk, P. Küris en G. Arestis, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: R. Grass, op 26 mei 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 19 van richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, verzet zich ertegen dat in de noemer van de breuk aan de hand waarvan het pro rata van aftrek wordt berekend, de waarde van door een belastingplichtige nog niet voltooide woningbouwwerken voor particulieren wordt opgenomen, wanneer deze waarde niet overeenkomt met een levering van goederen

of diensten die hij reeds heeft verricht, of die aanleiding hebben gegeven tot een afrekening van de werken en/of een vooruitbetaling.

(¹) PB C 47 van 21.2.2004.

ARREST VAN HET HOF

(Grote kamer)

van 7 juni 2005

in zaak C-543/03 (verzoek van het Oberlandesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer tegen Tiroler Gebietskrankenkasse (¹)

(Verordeningen (EEG) nrs. 1408/71 en 574/72 — Gezinsbijslag — Ouderschapsuitkering — Recht op uitkeringen van dezelfde aard in de lidstaat van werken en de lidstaat van wonen)

(2005/C 182/25)

(Procestaal: Duits)

In zaak C-543/03, betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing krachtens artikel 234 EG, ingediend door het Oberlandesgericht Innsbruck (Oostenrijk) bij beslissing van 16 december 2003, ingekomen bij het Hof op 29 december 2003, in de procedure Christine Dodl, Petra Oberhollenzer tegen Tiroler Gebietskrankenkasse, heeft het Hof (Grote kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en A. Rosas, kamerpresidenten, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, K. Schieman (rapporteur), J. Makarczyk, P. Küris, E. Juhász, U. Löhms, E. Levits en A. Ó Caoimh, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: K. Sztranc, administrateur, op 7 juni 2005 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1) Een persoon bezit de hoedanigheid van „werknemer” in de zin van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, in de gewijzigde en bijgewerkte versie van verordening (EG) nr. 1386/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2001, indien hij, al is het maar tegen één risico, verplicht of vrijwillig verzekerd is bij een algemeen of bijzonder stelsel van sociale zekerheid genoemd in artikel 1, sub a, van deze verordening, ongeacht het bestaan van een arbeidsverhouding. Het is de taak van de nationale rechter, na te gaan of verzoeksters in het hoofdgeding in de tijdvakken waarvoor de betrokken uitkeringen zijn aangevraagd, waren aangesloten bij een tak van het Oostenrijkse socialezekerheidsstelsel en dus onder het begrip „werknemer” in de zin van dit artikel 1, sub a, vielen.